

Όμιλία για τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου

Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μηνύματα, πάλιν ἀνάκλησις, πάλιν ἐπάνοδος, πάλιν εὐφροσύνης φωνή, πάλιν δουλείας ἀπαλλαγὴ.

Μὲ τὰ προηγούμενα λόγια ἀρχίζει τὴν Όμιλία του γιὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὁ ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στὴν Ἀντιόχεια στὰ τέλη τοῦ 4^{ου} αἰ.

Εὐ-αγγελισμός!

Ἡ λέξη αὐτὴ διπλώνει τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα, τὴ χαρούμενη εἶδησι. Μία εἶδησι πού βρῖσκει τὴν ἀνθρωπότητα νὰ «καθεύδει» ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Μία ἀνθρωπότητα πού σπαρασσόταν ἀπὸ πολέμους, πείνα, δυστυχία καὶ κάθε λογῆς κακὸ πού ἔφερε στὸν κόσμο ἢ ἀπομάκρυνσι τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό. Ἡ ἀπομάκρυνσι αὐτὴ ὀφείλεται στὴν παρακοὴ τοῦ ἀνθρώπου, στὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. Ἡ εὐα ὁμως πρῶτη παραβαίνει τὴν ἐντολὴ καὶ στὴ συνέχεια τὴν ἀκολουθεῖ ὁ Ἄδάμ. Τὰ «ὀψώνια» τῆς ἁμαρτίας τους εἶναι ὁ θάνατος! Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ἡ ἀνθρωπότητα περιμένει τὸν Ὡτῆρα καὶ Μεσσία γιὰ νὰ τὴν σώσει.

Χαῖρε Κεχαριτωμένι, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ!

Τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα εἶναι αὐτὴ ἡ φράσι τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παναγία. Διπλαδὴ ὁ πανάγαθος Θεὸς ἐπιθυμεῖ νὰ σωθεῖ ἡ ἀνθρωπότητα καὶ μέσα στὸ πέλαγος τῆς ἀμέτρητης ἀγάπης Του στέλνει τὸν Υἱὸ Του στὸν κόσμο, λαμβάνει τὴν ἀνθρώπινη φύσι καὶ μετὰ τὴν Σταυρικὴ Του θυσία θὰ δώσει στὸν ἀνθρώπο τὴ δυνατότητα τῆς ἐπιστροφῆς του στὴν ἐλευθερία τοῦ Παραδείσου!

πάλιν ἐλευθερίας μηνύματα!

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου δὲν εἶναι χαρμόσυνο μῆνυμα μόνο γιὰ τὸ 14χρονο κορίτσι ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ. Ἀλλὰ εἶναι τὸ μῆνυμα τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴ σκλαβιά-«δουλεία» τῆς ἁμαρτίας πού εἶναι ὁ θάνατος!

πάλιν ανάκλησις! πάλιν ἐπάνοδος!

Ἀνακαλεῖται ὁ ἄνθρωπος στὸν Παράδεισο ἀπ' ὅπου ἔφυγε ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς μιᾶς γυναίκα: τῆς Ἑῶας. Γίνεται ὅμως ἡ Ἐπάνοδος -ἐπιστροφή του χάρι στὴν ὑπακοή μιᾶς ἄλλης γυναίκα: τῆς Μαρίας. Ὅταν ὁ ἀρχάγγελος τῆς ἀναφέρει ὅτι ἐπιλέχθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ γεννήσει τὸν Μεσσία, ἡ νεαρὴ κοπέλα στὴ Ναζαρέτ στὴν ἀρχὴ ἀναρωτιέται καὶ ἀναλογίζεται τὸ βάρος τῆς εὐθύνης νὰ φέρει στὸν κόσμον τὸν Μεσσία τοῦ κόσμου. Ἔχει ὅμως πίστι στὸν Θεὸ καὶ δείχνει τὴν ὑπακοή της μὲ τὴν ἀπάντησή της: «ἰδοὺ ἡ δούλι Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου». Λουκ. 1,38.

πάλιν εὐφροσύνης φωνή! πάλιν δουλείας ἀπαλλαγὴ!

Ἡ ἀπάντησι τῆς Παναγίας ἀντιχεῖ σὰν μουσικὴ στὴν κουρασμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἀνθρωπότητα. Τὸ «Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ», τοῦ ἀρχαγγέλου ἀποτελεῖ τὸ πρελούδιο γιὰ τὴν ἀπάντησι πού θὰ ἀκολουθήσει καὶ θὰ ἀκουστεῖ σὰν μελωδία γλυκόλαλης χορωδίας: Ἡ νεαρὴ κοπέλα στὴ Ναζαρέτ ἀναλαμβάνει τὸ βάρος νὰ γεννήσει τὸν Ὡτῆρα τῆς ἀνθρωπότητας καὶ νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴ δουλεία τοῦ θανάτου.

Ἡ ἐπιλογή της εἶναι παράδειγμα γιὰ ὅλους μας.

Παράδειγμα πίστεως, ὑπακοῆς καὶ ἐλπίδας!